

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/6/2017
Identifikačné číslo spisu:	6815010011
Dátum vydania rozhodnutia:	07.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6815010011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 7. marca 2017 v trestnej veci obvinenej MUDr. D. J., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, o dovolaní obvinenej MUDr. D. J., ktoré podala prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Csáká, advokáta v Rožňave proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. júla 2016, sp. zn. 4To 26/2016 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Revúca z 24. februára 2016, sp. zn. 1T/3/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej MUDr. D. J. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Revúca z 24. februára 2016, sp. zn. 1T/3/2015, bola obvinená MUDr. D. J. uznaná za vinnú z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

27. marca 2014 o 14.55 h. ako poskytovateľom zdravotníckej starostlivosti Nemocnicou s poliklinikou, n. o. so sídlom v X. na ulici P. č. XX (ďalej len „NsP“) určená službukonajúca ošetrojúca lekárka na detskom oddelení NsP, pri prijíme pacienta maloletého A. I., nar. XX. O. XXXX v X. S. naposledy trvalým bydliskom v A. č. XXX, v okrese X. na detské oddelenie nesprávne zhodnotila klinický stav pacienta s hydrocefalom a zavedeným ventrikuloperitoneálnym shuntom (ďalej len „VPS“), ktorý sa prejavoval spavosťou, zvracaním, neprijímaním stravy a tekutín cez ústa a reagovaním len na bolestivé podnety ako začínajúcu infekciu hoci vzhľadom na skutočnosť, že vedela, že pacient od narodenia trpí hydrocefalom a má zavedený VPS a vyššie uvedené príznaky môžu svedčiť aj pre jeho poruchu, ku ktorej aj v skutočnosti došlo a to najviac 24 hodín pred jeho prijatím na detské oddelenie a preto mala indikovať okamžité vyšetrenie neurológom, neodkladné CT vyšetrenie mozgu a vyšetrenie očného pozadia, ktorými bolo možné včas diagnostikovať poruchu VPS, následne mala vykonať opatrenie smerujúce k okamžitému umiestneniu na vyššom odbornom pracovisku, nakoľko NsP v X. nebola na všetky tieto vyšetrenia dostatočne vybavená, čím porušila § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení účinnom v čase spáchania skutku, teda nevykonala všetky zdravotné

výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy, v dôsledku čoho došlo k zvýšeniu telesnej teploty pacienta, k zástave srdcovej činnosti a dýchania, po následnej resuscitácii 28. marca 2014 v čase cca od 06.55 h. do cca 07.12 h. k mozgovej smrti pacienta z dôvodu jeho ťažkého opuchu pri hydrocefale a 29. marca 2014 o 12. 05 h. na oddelení anesteziológie a intenzívnej medicíny Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Banskej Bystrici, kde bol prevezený rýchlou zdravotníckou záchrannou službou (vrtuľníkom) aj k jeho úmrtiu.

Za to bol obvinenej MUDr. D. J. uložený podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obvinenej uložil trest zákazu činnosti vykonávať lekársku prax na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených A. U., nar. XX. januára XXXX, trvale bytom A. č. XXX, okres X. a Mgr. G. U., nar. X. L. XXXX, trvale bytom A. č. XXX, okres X., zastúpených Mgr. Elenou Szaboóvou, advokátkou so sídlom v Nových Zámkoch, Hlavné námestie č. 7, zapísanou v zozname advokátov SAK pod č. 3393 s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku podala obvinená bezprostredne po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré neskôr doplnila prostredníctvom svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 6. júla 2016, sp. zn. 4To/26/2016, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvinenej MUDr. D. J. zamietol.

Obvinená MUDr. D. J. písomným podaním doručeným Okresnému súdu Revúca 21. novembra 2016 podala prostredníctvom obhajcu dovolanie, proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. júla 2016, sp. zn. 4 To/26/2016.

V dovolaní obvinená poukázala na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Trestného poriadku.

Porušenie práv na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolateľka vidí v tom, že predtým než ju súd prvého stupňa uznal vinnou, po prednese záverečnej reči obhajcom, jej súd neumožnil predniesť záverečnú reč, hoci z ustanovenia § 274 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že po záverečnej reči prokurátora... prehovorí obhajca obžalovaného a obžalovaný... Podľa § 275 Trestného poriadku po skončení záverečných rečí a pred odchodom na záverečnú poradu udelí predseda senátu obžalovanému posledné slovo. Toto právo bolo obvinenej odopreté.

Podľa názoru obvinenej k porušeniu práva na obhajobu došlo aj tým, že podaná obžaloba neobsahovala odôvodnenie, hoci ho obsahovať mala (§ 235 písm. d/ Trestného poriadku), pretože sa vo veci konalo vyšetrovanie.

Ďalej obvinená v dovolaní uviedla, že rozhodnutia súdov oboch stupňov sú založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom tak, ako to má na mysli § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku. Napriek tomu, že vo veci bol vypočutý znalec MUDr. Andráš, súdy vychádzali nie z jeho výpovede, ale z písomne vyhotoveného znaleckého posudku, a to i napriek tomu, že v trestnom práve platí princíp ústnosti a bezprostrednosti a obvinená (zastúpená obhajcom) nedala súhlas „len“ na prečítanie znaleckého posudku, trvala na osobnom výsluchu znalca. Podľa názoru obvinenej ani závery písomne vypracovaného znaleckého posudku nie sú takého charakteru, aby na ich základe bolo možné

rozhodnúť o jej vine.

Vzhľadom na uvedené, obvinená MUDr. D. J. navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jej neprospech a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/ 26/2016 vo všetkých výrokoch a v celom rozsahu a aby postupom podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku tomuto súdu vec vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadril námestník Okresnej prokuratúry Revúca (ďalej len „prokurátor“) 9. decembra 2016, ktorý uviedol, že zo zápisnice z hlavného pojednávania z 24. februára 2016 (č. l. 7) je zrejmé, že odsúdená v rámci záverečnej reči a posledného slova uviedla, že nemá čo k tomu uviesť. Znalec z odboru zdravotníctva a farmácie bol na hlavnom pojednávaní konanom 14. októbra 2015 vypočutý postupom podľa § 268 Trestného poriadku, pričom sa odvolal na závery písomne vypracovaného znaleckého posudku, ktoré následne bližšie špecifikoval a na otázky procesných strán aj doplnil. Ďalej uviedol, že vo veci bolo vykonané vzhľadom na povahu trestného činu skrátené vyšetrovanie v zmysle § 202 Trestného poriadku. Podľa § 235 písm. d/ Trestného poriadku nebolo potrebné preto vypracovávať odôvodnenú obžalobu.

Prokurátor navrhol, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvinenej MUDr. D. J. podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

K dovolaniu obvinenej sa písomne 13. decembra 2016 vyjadrila splnomocnená zástupkyňa poškodených A. U. a Mgr. G. U. advokátka Mgr. Elena Szabóová. Vo vyjadrení poukázala na to, že zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného 24. februára 2016 na Okresnom súde Revúca vyplýva, že obvinená MUDr. D. J. v záverečnej reči a právom posledného slova uviedla: „Nemám čo uviesť.“. Podľa názoru poškodených u obvinenej nedošlo k porušeniu práv na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Vo vyjadrení splnomocnená zástupkyňa poškodených ďalej cituje § 235 písm. d/ Trestného poriadku a poukazuje na to, že vo veci sa viedlo skrátené vyšetrovanie, preto nie je odôvodnenie obžaloby esenciálnou náležitosťou obžaloby.

Poškodeným nie je známe, že by obvinená namietala porušenie svojich práv na obhajobu v odvolacom konaní. Obvinená bola počas celého trestného konania zastúpená obhajcom. Trestný poriadok v ustanovení § 371 ods. 4 *expressis verbis* ustanovuje, že dovolacie dôvody podľa ods. 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti poškodení navrhujú, aby dovolací súd postupom podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie obvinenej zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku) za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú splnené podmienky na podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v

konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V posudzovanej veci je zrejmé, že námietky obvinenej, ktoré uviedla v dovolaní (§ 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Trestného poriadku) neboli použité v už v pôvodnom konaní a nenamietala ich ani v konaní pred odvolacím súdom.

Najvyšší súd poznamenáva, že mimoriadne opravné prostriedky majú vo všeobecnosti umožniť potrebný a nevyhnutný zásah do právoplatného rozhodnutia, ak existujú pre takýto zásah dôležité dôvody, ktoré pre takýto zásah do právoplatného rozhodnutia zákon vyžaduje a tieto dôvody zároveň prísne limituje. Úmyslom zákonodarcu nebolo poskytnúť odsúdenému(nej) bezbrehú možnosť dosiahnuť zmenu každého rozhodnutia, s ktorým sa odsúdený(á) nestotožňuje, bez toho, aby pre takýto výnimočný postup existovali zákonodarcom definované a v zákone zakotvené kritériá. Ustanovenia o dovolaní poskytujú ochranu len proti zásahom, ktoré je možné súhrnne označiť ako nezákonnosť. Nemôžu sa však využívať či zneužívať na riešenie subjektívneho nesúhlasu odsúdeného s výrokom rozhodnutia, alebo rozporu výroku rozhodnutia s vnútorným presvedčením odsúdeného o jeho nevine.

Nakoľko obvinená zákonnú podmienku uplatnenia dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku splnenú nemala, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie dôvody obvinenej uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Trestného poriadku neskúmal.

Na základe hore uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.